

గాంధీ బస్సులో కూర్చున్నాడే గానీ అతని ఆలోచనలన్నీ తను చేరుకోబోయే ఊరు గురించి, ఆ ఊరులోని తన చిన్ననాటి ప్రేయురాలు భారతి గురించి సాగుతున్నాయి. చిన్నప్పటినుంచీ గాంధీ, భారతి స్నేహితులు. ఇంటర్ మిడియట్ వరకు కలిసి చదువుకున్నారు.

తర్వాత గాంధీ, ఎం సెట్ లో రాంకు తెచ్చుకుని ఇంజనీరింగ్ చదివి ఇంజనీర్ అయ్యాడు. ఆ ఊర్లోనే

♥♥♥♥♥
లవ్ స్టోరీ
♥♥♥♥♥

ఉద్యోగం వచ్చింది. 'చిన్నప్పుడు బడి ఎగ్గొట్టి గోదారి గట్టుకి వెళ్ళటం,

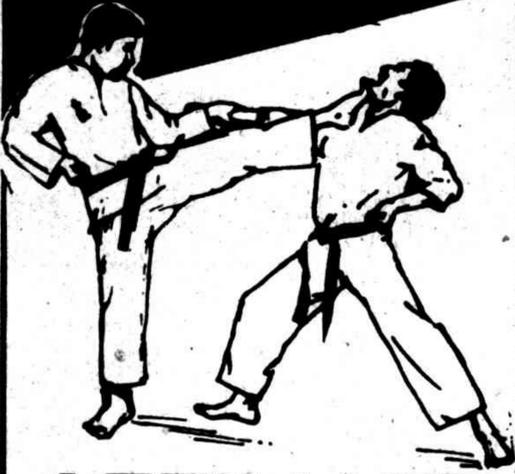
తను ఈత కొడుతుంటే భారతి పువ్వులూ, కాగితాలూ వేసి తెమ్మనటం..., కాలేజీ కొచ్చాక లోటలోంచి దొంగతనంగా తెచ్చిన మావిడి కాయలు ఇద్దరూ కలిసి తినటం...ఎంత సరదాగా గడిచాయో రోజులు!' బస్సు ఆగటంతో గాంధీ ఆలోచనల్నించి తెరుకుని చూసాడు. తను దిగాల్సిన ఊరే. బేగ్, సూట్ కేస్ తీసుకుని దిగాడు. శీతాకాలం కావటం వలన బాగా చలిగా వుంది. వాచ్ చూసుకున్నాడు, ఆరు గంటలైంది. సిగరెట్ వెలిగించుకుని ఇంటివైపు నడిచాడు. గాంధీ ఆలోచనలన్నీ భారతి గురించే,

రచయిత చిరునామా:
దేశరాజు రవికుమార్
తెగిడివీధి
మందస-532 242
శ్రీకాకుళం జిల్లా

కొరమాండల్ సిమెంట్స్ లిమిటెడ్ వారి **భీమ** సిమెంట్

22-11-91 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య వార పత్రిక

KARATE

AFFILIATE YOUR KARATE DOJO

WITH
OKINAWA MARTIAL
ARTS ACADEMY

ప్రపంచ కరాటే అసోసియేషన్ కి ప్రాతినిధ్యం వహించు ఏకైక సంస్థ అయిన ఒకినావా మార్షల్ ఆర్ట్స్ ఏకాడమీకి మీ యొక్క కరాటే సంస్థలను అనుబంధంగాపించండి.

ఏదైనా బెల్టు కలిగి ఉన్నట్లయితే గ్రాండ్ మాస్టర్ శ్రీ శ్రీనివాసన్ గారి ఆదర్శంలో వివిధ బ్లాక్ బెల్టు డిగ్రీ పరీక్షల కొరకు ప్రత్యేక సిక్షణ పొందవచ్చు వివరాలకు వ్రాయండి

**OKINAWA
MARTIAL
ARTS
ACADEMY**

YWCA Marredpally Rd
Secunderabad-500 026

భారతి నన్ను చూస్తే గుర్తు పడుతుందో లేదో, తను నస్తున్నట్టు ఉత్తరం వ్రాసాడు. ఎదురు చూస్తుంటుందేమో?

“నన్నూ చూడగానే చివనాటి చనువు చూపేనో...”

నా దరికి దూకునో...

తానలిగి పోవునో...కనులార చూడము...

పల్లెకి పోదాం...”

చిన్నగా ఈల వేసుకుంటూ హుషారుగా ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

ఇంట్లో వాళ్ళ కుకల ప్రశ్నల నింది తప్పించుకుంటూ డ్రెస్ మార్చుకుని బ్రష్ తీసుకుని పెరటి వైపు నడిచాడు.

భారతి వాళ్ళది ప్రక్క ఇల్లే. గాంధీ వాళ్ళింటికి, భారతి వాళ్ళింటికి మధ్యలో చిన్న మట్టి గోడే అడ్డం. గాంధీ గోడ మీంచి చూసేసరికి భారతి నూతి దగ్గర నీళ్ళు తోడుతూ కనిపించింది.

గాంధీ చిన్న బెడ్డ తీసి భారతికేసి కొట్టాడు. భారతి ఎసురుగా వెనక్కి తిరిగి చూసింది. గాంధీని చూడగానే ఆశ్చర్యంగా అలా నిలబడి పోయింది. గాంధీ ఏం మాట్లాడలేక చూస్తూ నిలుచున్నాడు.

కొంచెం సేపటి తరువాత భారతి నెమ్మదిగా అడిగింది.

“ఎప్పుడొచ్చావ్?”

“ఇప్పుడే ఆరగంటపుతుంది.”

“నీ గురించి మీ అమ్మగారంతా చెప్పారు. ముప్పు చాలా లక్ష్మీ.”

“నువ్వేం చేస్తున్నావ్?”

“ఏం చేస్తాను, ఇంటర్ కాగానే చదువాపేసాను”

“ఎంత పెద్దదానివైపోయావ్, అప్పుడే చీరలు కట్టేస్తున్నావ్”

“నువ్వు మాత్రం చిన్న పిల్లాడిలా వుండిపోయావా”

“సరే గానీ, ఓ సారి మా ఇంటికి రాకూడదూ, నీతో మాట్లాడాల్సింది చాలా వుంది”

“ఏమిటో అంత వికేషం”

“మన పెళ్ళి గురించే”

భారతి సిగ్గుగా తల వంచుకుని “ఇప్పుడా, ఇప్పుడు చాలా పనుంది” అంది.

“పోనీ, సాయంత్రం ఆరుకి, ఇంటికి కాదు. కాలువ గట్టుకి...ఓకీలో రావాలి.”

“అలాగే”

“తప్పకుండా రావాలి. ఎదురు చూస్తుంటాను.”

“నీ కంటే ముందే వస్తాగా” అంటూ బిందె

తీసుకుని వచ్చుతూ వెళ్ళిపోయింది.
* * *

సాయంత్రం అయిదున్నరయింది. భారతి కాలువ గట్టుకి బయలు దేరింది. ఆకాశం అంతా నల్లని మబ్బులు పరుచుకున్నాయి. వర్షం వచ్చేట్టుంది. భారతి కాలువ గట్టుకి చేరుకుని కాలువకి దగ్గరగా కూర్చుంది.

సక్కన పిల్ల కాలువ, నచ్చని వచ్చికపై ఆమె. ఎర్ర పరికిణీపై మల్లెపూవు లాంటి తెల్లని ఓకీ వేసుకుంది. అప్పుడు ఆమెని చూస్తే అప్పుడే కొలనులో విచ్చుకున్న కలువలా వుంది. ఆమె తలలోని చేమంతి ఆమె శరీరం రంగుతో పోటీ పడుతోంది. ఆ అద్భుత సౌందర్య దృశ్యాన్ని చూడటానికి కాలువలోని చేప పిల్లలు నీటిలోంచి పైకి ఎగురుతున్నాయి. ఆమెని ప్రశ్నించటమే భాగ్యసునుకున్న పిల్లగాలి ఆమె ముంగురులని సవరిస్తూ ముందుకు సాగింది.

ఆమె నయనాలు ఆత్రంగా అతని కోసం వెదక సాగాయి.

దూరంగా గాంధీ కనిపించాడు. అతనికి స్వాగతం చెబుతున్నట్టుగా పొలంలోని పైరు నెమ్మదిగా వంగి ఊగుతోంది. అతను దగ్గరవుతున్న కొద్దీ ఆమెలో అదోరకమైన సిగ్గు ఆనరించసాగింది. అతనిని చూసిన ఆమె తల వంచుకుని చిర్నవ్యవస్థింది.

చల్లటి గాలి ఆమె శరీర పరిమళాన్ని అతనికి అందించింది.

కాలువలో వారి నీడలు వెండి కావ్యాసుపై కలువ వువ్వు కుంచెతో వెన్నెల రంగులో ముంచి వేసినట్లుగా కౌగిలించుకుంటున్నాయి.

తామర రేకుల్లాంటి ఆమె కళ్ళు అతన్ని తడి మాయి.

ఆమె ముంగురులు కవితల్ని వ్రాసాయి.

అతని గొంతు కమ్మగా వాటిని గానం చేసింది.

గాంధీ తన భుజాల చుట్టూ చేతులు వేసి దగ్గరగా తీసుకుంటుంటే వారించాలనుకుంది. కానీ సాధ్యం కాలేదు. ఆకాశం పెద్దగా ఉరి మింది. వాన కురవ సాగింది. ఇద్దరూ అలా దగ్గరగా నిలబడి వున్నారు. గాంధీ నెమ్మదిగా ఆమె పెదవులపై ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. వాన పెద్దదైంది.

కొరమాండల్
సిమెంట్స్ లిమిటెడ్ వారి

భీమ

సిమెంట్స్

22-11-91 ఆంధ్రజ్యోతి సమైత్య వార పత్రిక